

[Johs. Hansen.]

stor social Forstaaelse. Ja, jeg ved ikke, naar man læser denne Betænkning igennem, og ser, hvad der udtales deri, om den Ord til andet netop vidner om stor social Forstaaelse.

Det er blevet gjort gældende af det konservative Folkeparti, at man ikke har kunnet kommet med i Arbejdet, man har ikke kunnet faa Adgang til en Drøftelse af Principperne i det foreliggende Lovforslag; man har kunnet faa en saglig Drøftelse af Enkelthederne, men den principielle Drøftelse har man ikke kunnet opnaa. Samtidig med at de Konservative udtaler dette, nævner de 5 Punkter, som jeg antager er de Principper, de ønsker drøftet, fordi de jo egentlig siger det selv. De nævner for det første, at de gerne havde set gennemført væsentlige Ændringer, som skulde gaa ud paa „en Udvidelse af det Omfang, hvori Modtagelse af Hjælp fra det offentlige medfører Fattighjælps Virkning“. De fortsætter med at ønske Ændringer, der skulde gaa ud paa „Indskrænkning af Kommunernes Forpligtelser vedrørende Anstaltsforsørgelse“. For det tredje ønsker de „Indskrænkning af Særhjælpen“, for det fjerde „Indførelse af strengere Regler om Eftergivelse af Kommunehjælp“, og for det femte ønsker de, stadig ifølge deres egen Betænkning, „betydelig Indskrænkning“ — „betydelig Indskrænkning — „af det offentliges Udgifter, bl. a. Udgifterne i Henhold til Afsnit III om Børnebidrag til enlige Forsørgere“. Og saa siger man med Sorg i Stemmen, at alle disse smukke Ting har man ikke kunnet faa en Drøftelse af, alle disse Principper har man ikke kunnet faa drøftet i det Udvalg, der har været nedsat. Naar det er lykkedes den højtærede Minister og de to Regeringspartier sammen med Venstre i Folketinget at gennemføre et Forslag som det, der nu foreligger her — og de Ændringer, der er gennemført i dette Ting, er jo ikke af afgørende eller væsentlig Betydning —, og man saa kommer fra de Konservatives Side og siger til os: Vi vil have en Drøftelse af et Princip, der betyder, at Fattighjælpen skal være mere virksom, end den bliver efter det foreliggende Forslag, vi vil have en Drøftelse af Principper, der betyder, at man skal indskrænke Kommunernes Forpligtelser overfor Anstaltsforsørgelse, at man skal indskrænke Særhjælp, at man skal have strengere Regler om Eftergivelse af Kommunehjælp, og at navnlig Udgifterne til Børnebidrag og overhovedet de offentlige Udgifter skal indskrænkes, naar man siger til os: Vi ønsker Principper

drøftet, der betyder, at Loven vil blive ringere overfor de forsørgede paa saa vidt muligt alle Omraader — ja, saa vilde vi dog være et underligt Socialdemokrati, hvis vi straks svarede: Det skal være os en Glæde at drøfte disse Principper, vi skal med stor Beredvillighed gaa ind i en Debat herom og søge at medvirke til, at Ændringer bliver gennemført, der betyder en Svækkelse af denne Lov, der betyder, at vi forringer det, vi anser det for at være vor Op-gave at gennemføre i Loven, og det forringer vi her i dette høje Ting. Nej, man kan fra konservativ Side ikke vente, at vi skal deltage i en Drøftelse af den Art, naar den er ganske ufornöden. Naar vi har Sikkerhed for, at Lovforslaget kan gennemføres, som det foreligger, kan man ikke vente, at vi skal medvirke til en væsentlig Forringelse af det.

Jeg har Lyst til i denne Forbindelse at spørge det konservative Folkeparti: Hvor i disse 5 Punkter findes skjult den store sociale Forstaaelse, som Partiets Ord-fører for nylig har talt om? I hvilket af de 5 Punkter rummes den, eller er det maaske alle 5 Punkter tilsammen, der rummer den store sociale Forstaaelse, som Partiet lige har fortalt os det besidder og har søgt at udvise gennem Aar?

Jeg kan kun erklære mig tilfreds med, at det er lykkedes os sammen med Partiet Venstre at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Vi ved jo særdeles vel, at for at gennemføre en Lov skal ikke blot de to Flertalspartier i det andet høje Ting samvirke, men vi maa ogsaa sikre os, at et af Oppositionspartierne gaar med, for at der kan skabes Flertal i dette høje Ting. Men har vi sikret os dette Flertal, har vi ingen Grund til at gaa ind i en Drøftelse med det andet Parti, naar det er en Drøftelse, som vil medføre en Forringelse og Afsvækkelse af vore Grundtanker paa det paagældende Omraade.

Vi har i de sidste Dage hørt og vil formentlig i de kommende Dage Gang paa Gang høre fra det konservative Parti, at man ikke har kunnet faa en Forhandling om Principperne saa i det ene, saa i det andet Spørgsmaal. Jeg mener nu, at hvis de Konservative i dette Øjeblik savner For-handlingsmuligheder og klager over, at de ikke har dem, saa burde de betænke, at Mulighederne har vel været der en Gang. Den højtærede Socialminister har jo paavist, hvorledes hans Lovforslag har ligget paa Tingets Bord i 3 Aar, og der har været For-handlingsmuligheder hele Tiden, men man har forspildt Chancen. Saa lykkedes det i